Četvrtak, 05.06.2014.g.

Ovih dana sam bio dio jedne prekrasne razmjene želja, iskustava,

razmišljanja nekoliko dragih sestara u vjeri, djevojaka, O

PREDBRAČNOJ ČISTOĆI I O TOME KAKO PREPOZNATI ONOG

PRAVOG, DEČKA, MUŠKARCA S KOJIM BI, PO BOŽJOJ VOLJI,

TREBALO PROVESTI CIJELI ŽIVOT.

PONOVNO SE GOSPODIN PROSLAVIO …

TE DRAGE DJEVOJKE I NJIHOVA RAZMIŠLJANJA "OBORILE" SU

ME S NOGU...

I KOLIKO GOD IMAM I ŽIVOTNOG I BRAČNOG I VJERSKOG

ISKUSTVA, NAKON SVEGA DOŽIVLJENOG U OVIH NEKOLIKO

DANA, OSJEĆAO SAM SE MALO POSRAMLJEN…

KOLIKO MALO ZNAM O TOME KAKO TREBA ŽIVJETI PRAVU

LJUBAV!

KOLIKO SU TE DRAGE DJEVOJKE PREDAMNOM U SVEMU

TOME!

KOLIKO TOGA SAM PROPUSTIO U ŽIVOTU JER SAM U

JEDNOM DIJELU SVOG ŽIVOTA ODBACIO MOJEG

LJUBLJENOG GOSPODINA IZ SVOJEG ŽIVOTA!

A OPET, MOJ LJUBLJENI GOSPODIN MI SAD TO SVE

NADOKNAĐUJE. NE MOGU VRATITI NIŠTA IZ SVOJE MLADOSTI,

IZ SVOJEG PRIJAŠNJEG ŽIVOTA.

ALI MOGU UŽIVATI U TOME KADA VIDIM DA POSTOJE MLADI

KOJI ŽELE BITI DRUGAČIJI.

I MOGU UŽIVATI U TOME ŠTO SE MOGU ZA NJIH I

PREVLADAVANJE NJIHOVIH KUŠNJI MOLITI, MOLITI, MOLITI I

PRIKAZIVATI MOJE TRPLJENJE ZA NJIH, DA IH MOJ LJUBLJENI

GOSPODIN OJAČA SVOJIM SVETIM DUHOM U TIM NJIHOVIM

KUŠNJAMA …

NE PLAČEM, NE TEKU MI SUZE PO LICU, ALI SU MI OČI

CIJELO VRIJEME SUZNE...

I NEKA DUBOKA ISPUNJENOST I RADOST KADA SE SJETIM

SVIH OVIH MLADIH U KUŠNJAMA A OPET U STALNOJ BORBI I

ŽELJI DA SE TIM KUŠNJAMA ODHRVAJU I DA PRONAĐU I

PRIHVATE BOŽJU VOLJU ZA SVOJE ŽIVOTE …

A sve je počelo jednim e-mailom jedne drage sestre u vjeri.

NJEZIN E-MAIL:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV DRAGI IVANE.

Želim ti zahvaliti na prošlom e-mailu, uvijek mi pomogneš da

shvatim dosta toga u svom životu.

Prošli put si u duhovnom dnevniku napisao da si mi imao puno

toga napisati, a ostavio si to Gospodinu.

Ja mislim ovako, da tebe Bog iskoristi za mene, i ako mi imaš

što još za napisati, da mi pomogneš slobodno.

Ja ti imam dosta nekih dvojbi,vjerojatno ću te dobro nasmijati,

al neka, možda ćeš mi pomoći.

Ovako, kao što sam ti već pisala, želim obitelj, brak, djecu za to

molim već dosta, svaki dan, prikazujem mise, hodočašća itd.

I jasno, želim hodati čisto, s Gospodinom skupa u toj vezi.

I upoznala sam dečka koji je vjernik, isto tako sve želi, ali meni

se nešto ne sviđa, nije ružan ali nekako ne znam, osjećam da

nije za mene.

A opet sam upoznala neku drugu osobu za koju sam kao nešto

osjetila ali kad sam skužila da vjerojatno ne bi čisto hodala,

nekako sam nekako odustala.

Al opet kad je se sjetim, ma ne znam… Ne bi mijenjala svoje

stavove o čistoći bez obzira na sve.

Razmišljam, možda mi je Bog već poslao osobu za mene, možda

je ja ne prepoznajem.

Ne kažem da treba bit savršen, niti ja takvu tražim, ali možda

je ne vidim.

Ne znam kako ću je prepoznati, a bas to nekako želim.

Jer već deset godina sam nekako bez takve vrste ljubavi… A

opet, ne da mi se ni peglat s nekim za kog odmah znam da nije

to, to.

Vjerojatno ćeš napisati traži Božju volju, to i činim svaki dan.

Al sam totalno zbunjena kako ću prepoznati.

Pokušaj mi pomoći.

Zahvaljujem ti na svemu.

POZDRAV…"

I tako sam ja dva dana razmišljao nad ovim e-mailom. Da, stvarno me

nasmijala ta draga sestra u vjeri, s jedne strane pršti od te mladenačke

nestrpljivosti a s druge strane ima blago i ponizno srce.

I u ta dva dana mi je u misli "dolazila" moja kćer koja se u zadnjih

godinu-dvije upravo borila sa svim tim temama, prolazila i prolazi razne

kušnje, pada ali se i diže, bori se.

I ništa, kad mi Gospodin tako nekoga "šalje" u misli, i "određuje" mi što

trebam napraviti, ja osjetim u sebi mir za to da to napravim, ja

jednostavno to tako učinim i dalje o tome ne razmišljam. Pa Bože moj

ljubljeni, Tvoja je ideja, ja sam svoje učinio a dalje daj Ti.

I JEST, O ITEKAKO SE MOJ LJUBLJENI GOSPODIN DALJE

POBRINUO DA SE IZVRŠI NJEGOVA VOLJA…

Nazvao sam svoju kćer i rekao joj o e-mailu kojeg sam dobio, o tome

kako razmišljam da bi možda ona mogla nešto toj dragoj djevojci

odgovoriti iz svojih iskustava, pa ako želi, da ću joj poslati njezin e-mail

pa neka vidi.

Ona se složila i rekla neka joj pošaljem taj e-mail pa će vidjeti ako će što

imati za odgovor…

ONO ŠTO JE IZA TOGA SLIJEDILO BILO JE, I JEST, VOĐENO

SAMO BOŽJOM VOLJOM JER SMO SVI MI POJEDINAČNO KAO

LJUDI PRESLABI ZA SVE ONO ŠTO GOSPODIN BOG ŽELI OD

NAS.

I tako je moja kćer složila jedan odgovor toj dragoj sestri u vjeri.

ODGOVOR IZ KOJEG SAM PUNO NAUČIO, KOJI ME DUBOKO

ISPUNIO …

NJEZIN E-MAIL:

"Draga sestro u vjeri,

Moja tata Ivan, kojem si se obratila u e-mailu, proslijedio mi

je tvoje dvojbe u nadi da ću ti možda nekako po Duhu moći

pomoći.

Ja sam Petra, 25 godina mi je. Svašta sam prošla s dečkima

kroz svoj pubertet i dalju mladost, i bila sam nedugo u vezi od 5

godina s dečkom s kojim sam mislila da je to to. Prije kojih 2 i

pol godine počela sam intenzivno živjeti vjeru... a prije kojih

godinu dana počela sam se boriti sa čistoćom; i iako dečko nije

bio u vjeri, negdje u sebi prihvatio je tu moju odluku, i do

zadnjih trenutaka ponašao se i govorio da se vidi sa mnom u

daljoj budućnosti.

Nešto se zadnjih dvadesetak dana prelomilo u njegovoj glavi i

ostavio me.

Iskreno ne znam zašto i kako, i pitam se sada je li doista on taj.

Imala sam tisuću pitanja zašto i kako, vrtjela našu vezu u glavi

da pronađem odgovore (sve se jedno s drugim suprotstavlja

govoreći da je i da nije), tražila odgovore po internetu, u tuđim

iskustvima, oslanjala se na tuđe savjete i njihova viđenja toga

što se desilo i zašto.

Ovo će ti biti prvi moj savjet: sve što ću ti sada napisati, knjige,

videa i internetske stranice koje ću ti preporučiti, bit će ti

možda samo savjetno osvješćivanje, ali najvažnije je da slušaš

sebe, tj. da slušaš ono što je u tvojoj nutrini, kad to sve pročitaš

i vidiš.

Zašto? Jer i najbolji čovjek ne zna doista kakva si ti, što si sve

prošla, koja su tvoja iskustva, znanja, osjećaji. Jedino te od svih

i tebe same najbolje pozna Isus.

I nećeš imati jednaka iskustva, posebice s dečkima, vezama,

brakom, kao drugi. Svatko ima svoje, a ne ono što drugi imaju.

Slušaj svoju nutrinu, a ne toliko što ti drugi govore i savjetuju.

U svojoj nutrini, u tišini, možeš čuti Božji glas o tome što su

tvoji propusti, slabosti, jakosti, kojim smjerom ići, što je za tebe

pravo...

Tako i ja, od silnih savjeta uzela sam ono što me posvjestilo za

neke stvari u vezi mene i slično, a ostalo, što me uznemiravalo,

a toga je puno, pokušavam ne imati u svojoj glavi i dati sve

Isusu.

Uz veliku Božju pomoć, zagovorom naše Majčice Marije i

svetog Josipa, kojem se trenutno utječem u tridesetnici, smirila

sam se, jako brzo.

Odbacila sam od sebe sve misli o prošlosti, i još se borim,

odbacila sam sva svoja viđenja budućnosti i odbacila sam sve

svoje ljudske načine rješavanja problema i neizvjesnosti, i

naučila sam koliko sam zapravo sebična spram drugih ljudi, pa

čak i kroz molitve.

Jedna od najvažnijih stvari jest da se želim predati Božjoj volji i pouzdati samo u Njega u svemu – tako mi je Sveti Josip ovih dana "poslao" meditaciju kojoj sam se jednom predala a skroz zaboravila na njene određene točke.

Meditirajući shvatila sam da se velike većine u životu nesvjesno držim, i to me jako razveselilo, ali sam vidjela na čemu još trebam poraditi. Radi se o molitvi, meditaciji *Isuse, misli Ti!* Don Dolinda Ruotoloa.

Da li je on taj?

Moje mi srce govori da želi da je tako, kao da je vidjelo da je

tako. No, ne znam budućnost i ne želim je znati. Tu želju, kao i

mnoge druge, predala sam kroz svetog Josipa Isusu.

Neka On vodi moje osjećaje i želje. Ne razmišljam više da li je

on taj i ne želim, jer ne mogu se sama nositi s time.

Mislila sam da sam potpuno spremna za brak, za obitelj, za djecu. No, u ovih mjesec dana osvijestila sam se da još nisam – moram zavoljeti sebe, svoju samoću, izgraditi sebe u sigurnu, odgovornu i stabilnu osobu, biti sigurna što želim, naučiti kakva je milina i snaga čistoće, što je sve točno čistoća, što sve znači biti ponizan (o tome možeš naći i na internetu misli od fra Slavka Barbarića) i nesebičan u vezi, biti predan nekome.

Sve to na neobjašnjiv način dobivam kroz ispovijedi i

pričešćivanja, molitvu i Bibliju. Što se tiče mojih bivših dečka,

prošlosti – sve sam to spontano kroz našu vezu riješila i

oprostila i tražila oprost, da se emocionalno očistim.

To je jako važno – emocionalna čistoća, posebice jer ona krije i

problem navezanosti. Što je to, u tome ti mogu pomoći dvije

knjige *Emocionalna čistoća – stvar srca* od Heather A. Paulsen

i *Prava ljubav* od Mary B. Bonacci.

Jedna cura mi je otkrila tu dimenziju čistoće, a isto tako već

dugo traga za dečkom, moli se... No, uz "moju" malu pomoć,

došla je do zaključka da ona zapravo nije spremna za vezu,

mora se još izgraditi, i da uz silne obaveze i probleme koje ima,

ne može biti i tome predana. Rekla je da joj je tako sada

najbolje – počela je voljeti ono što sada ima, a ne ono što bi

željela imati.

Sve u svemu, evo jedne misli (izreke) koja mi je "došla" pod

nos, i osvijestila me (jer sam se držala ko' pijan plota nekih

svojih vizija budućnosti, posebno što se tiče moje veze s

dečkom, ali i drugih životnih stvari):

„Sinko, pobjeda u kojoj nisi vidio svoj poraz, nije pobjeda. (...)

Tvoj pravi protivnik si ti sam. Jedina se stvarna pobjeda zbiva u

tvom srcu.“ I pazi, nikad ne idi dvaput po istom tragu. Kad ti se

dogodi neko zlo, dobro upamti razlog i ne ponavljaj više istu

pogrešku.“ I u izgubljenoj borbi možeš biti pobjednik ako si

ostvario svoj cilj, ako si uvježbao bar jedan borilački zahvat, pa

se onda povukao.“

S obzirom na tvoj e-mail mogu ti reći da ne postoji recept

kako prepoznati onog pravog, budućeg supružnika.

Mnoge cure koje znam, a žive čistoću, izlaze i druže se dečkima,

daju prilike vezama, kako s onima koji su u katolici, žive vjeru,

tako i oni koji to nisu.

Važno je imati u glavi posvješćenu emocionalnu čistoću, ne

odmah davati srce, previše se otvarati nekome koga jedva

poznaš – ja sam to radila s kojekakvim dečkima i uvijek ostala

duboko povrijeđena, kao da je netko odnio dio mog srca, koje

možda neće biti cijelo za onog pravog.

Tako sam se sve više počela bojati veza i prisnosti s dečkima,

što te na kraju odbija i otežava da prepoznaš onog pravog.

Jedino dobro je bilo to što sam odlučila prestati trčati iz

zagrljaja jednog dečka u zagrljaj drugog jer sam se bojala

samoće.

Ono što znam da treba gledati kakva si ti kraj tog i tog dečka –

što njegova prisutnost, druženja s njim vuče iz tebe – pozitivne

ili negativne misli, osjećaje, ponašanja?

Jedna mi je prijateljica rekla, kojoj sam se obratila da mi

pomogne da ti odgovorim na e-mail jer od početka živi čistoću,

da ona u susretu s dečkima gleda i strast koju osjeti (ponekad

je imaš odmah, ponekad treba vremena).

Vau.., i to je stvarno tako, ali i ona i ja znamo da, ako se strasti

predaš u potpunosti, kao što sam ja prije radila, kad ona ode,

ostaje nesretnost – strast je super, ali u umjerenim dozama i

tako je treba čuvati.

Ne se oslanjati na nju, važna je samo ljubav jer ona uvijek

ostaje. Bog je ljubav!

Tako je s bilo čime što u životu radimo...

Dakle, pazi, pošto vidim da si predana Bogu, gledaj na to sve

kroz Njegova vrata.

Isto tako, treba gledati kako se dečko trudi, kako ti iskazuje

pažnju, što i kako se ponaša kraj tebe i sl. To se ne vidi na prvoj

kavi.

Prava ljubav se gradi.

Ovog dečka s kojim sa bila 5 godina u vezi željela sam ostaviti

već nakon 5 mjeseci (i zbog svih onih povreda od prije, da ne

bude opet tako), ali iznova i iznova pokazivao mi je da ono što

imamo puno vrijedi; a tek sam počela osjećati onu pravu ljubav

prema njemu oko 2 godine veze...

Vrijednosti i stavove koje dijeliš s nekim su važni i treba se i na

njih oslanjati, ali ne previše. Po onome što sam do sada viđala, i

sama imala, vole se dva suprotna pola. Moj bivši i ja od samog

početka smo bili nebo i zemlja, i još smo, ali imamo one stvari

koje zajedno volimo i važne su nam. Još uvijek imamo iste

vrijednosti i stavove o mnogo čemu, ali smo se pogubili svaki u

svojoj osobnosti, osobnim slabostima i problemima i zanemarili

jedan drugoga...

Već sam spomenula curu kojoj sam se obratila da mi

pomogne da te savjetujem, i ovdje ću ti sada napisati njeno

iskustvo kako mi je napisala:

" Hey, ma joj, nikakav problem, ja ti dosta pričam o tom i sa

nepoznatim ljudima, baš u subotu sam imala nastup odnosno

svjedočanstvo.

Ovako, ono što mogu reći je to da mi je jakoooo drago da je

tako!!! Tko god je pokušao to živjeti zna da ima nešto u tome

(mnoge veze koje su negirale vrijednost toga su pukle kad su

pokušali živjeti to po njihovom "nevrijedno").

Ovako, ja prije par godina nisam imala jasan stav želim li ja to,

nego me je bivši dečko koji nije bio u vjeri nagovorio da o tome

promislim, jer on osobno nije za to, po nekom osjećaju (kasnije

se obratio). I dok nisi u prilici odnosno u neprilici to ti ne pada

teško. Barem meni nije, jer nisam niti ni pomišljala na odnos na

jednu noć (ali nisam imala ni ništa protiv ako nekog voliš). I

onda život u domu nosi svoje-prilike za odnos.

Ja sam se jakooo puno molila za svog dečka, jako jako. Družila

sam se s puno njih, ali sam znala da nisu oni ti s kojima bi

pokušala. Mjerilo mi je bilo uz vrijednosti uz stavove i strast.

Koliko me je on "obuzeo", koliko je "nemjerljiv" s drugima,

koliko ja vidim sebe i svoj život u odnosu na njegov.

Dečka sam upoznala godinu dana prije i ništa ali ništa mi nije

značio nakon prvog upoznavanja. Ni ime mu nisam zapamtila a

stalno smo se viđali.

Njegova pažnja, potenciranje kave, druženja ga je stavilo u

obzir jer sam po tom vidjela da mu je stalo.

Tu je bila bitna moja emocionalna čistoća-ima super knjiga o

tome, malo je radikalna ali je ok jer je dobra pljuska. Ja sam

trebala biti spremna voljeti, ljubiti, imati odgovornost prema

našem odnosu ali i spoznati vrijednost predbračne čistoće.

Ta spremnost je ključan kriterij kad Bog dopušta otvoriti ti oči

da ti vidiš nekog kao svog muža i što to za sobom nosi (padove i

uspone). Biti spreman znači odlučno se nositi sa svakom

situacijom i potencijalnom "opasnošću" što ako ovo što ako ono;

tipa kad si nesiguran u odluku, onda i tvoje ponašanje varira od

situacije do situacije. Tako i sa ovom odlukom-kada se posložiš

sam sa sobom (preboliš bivše, oprostiš, složiš misli što želiš, koji

su tvoji kriteriji, na što ne pristaješ) onda Bog, po meni, otvara

oči (kao da skida veo) i uputi te do osobe s kojom trebaš biti.

To je to prepoznavanje dečka, odnosno u mojem slučaju muža

jer sam ja odbijala veze koje nisu tome vodile, koje nisu bile

ozbiljne, koje se ne svode na to da smo mi zajedno da bi ispunili

nekome vrijeme ili trenutke slobode, nego da oboje želimo vezu

koja će nas graditi kao ljude. Veza koja iziskuje truda, a koja

neće puknuti kod prve prepreke.

Ja nisam za to držanje sa strane, nego druženja, izlaske,

razgovore; ali s emocionalnom distancom jer nije svaki

muškarac-katolik tvoj muž. Ono što treba je imati otvoren

odnos i jasno dati na početku do znanja.

Moj trenutni dečko nije živio prije mene čistoću, nije ni bio

spreman na to u početku, ali kako smo se mi zavoljeli tako je i

on to prihvatio. S tom odlukom mi se čak i ispričao zbog bivših

odnosa.

Mi nismo o tome odmah na početku pričali, tj. ja mu nisam

odmah rekla jer me je bilo strah da to neće prihvatit. Nekih 2

mjeseca smo tako laganini hodali, bez pretjeranog ushita, jer

sam ja tip koji se teže otvara (koliko god to zvučalo čudno).

Onda je bio jedan kritičan moment kod mene u sobi i ja sam mu

tada to rekla i on je rekao da prihvaća. U prvom trenu nisam

znala jel to pozitivno ili negativno, ali poslije smo dugo samo o

tome pričali i on je rekao da mu je jako drago što sam mu rekla,

da mu je drago što to živim (predosjećao je ali nije bio siguran).

Da nije osjetio da bi veza mogla biti ozbiljna da teško da bi na

to pristao, ali kako smo se privolili da mu je to jednostavno

prihvatio. Nisam htjela da mu to bude presing, nego sam mu

rekla da, ako to ne može prihvatiti, možemo se razići ali ne, nije

to uopće uzeo u obzir.

Kasnije je krenuo na seminare kod Stojića **(kod nas u Zagrebu**

jedan svećenik koji puno radi s mladima)*, slušao je i čitao o*

tome i sada je on čvršći u odluci nego ja. Što ga je vuklo - pa

odnos prema meni, tj. tada zaljubljenost koja je kasnije izrasla

u ljubav.

Dečkima je to jako bitna stvar, ali je ne očekuju jer znaju kakvo

je vrijeme. Nitko nije kritizirao to što živim. Dapače, mnogima

je to bilo intrigantno, jer bi duboko u sebi svi to htjeli-da njih

njihova žena čeka. To je poseban iskaz ljubavi i vjernosti.

Naravno imamo dodira više, padnemo. Ja sam jakooo puno

plakala jer bih htjela te dodire, ali me dečko odgurne i kaže da

to trenutno nije za nas, da bi i on htjeo ali ne iz požude nego iz

ljubavi.

I evo godinu i pol dana to ide; naravno, da smo odmah uzeli u

obzir svadbu u nekom periodu vremena jer to nam je dalo

priliku da se zavolimo zbog toga što jesmo, a ne zbog toga što

si jedno drugom dajemo.

Iskrenost je u svemu tome temelj, da doslovno ali doslovno o

svemu pričamo. I da, očito je iz mog primjera da ne treba biti

vjernik ali je naravno to lakše. Dijelite vrijednosti je jako bitno.

E sad hoće li se možda on s vremenom obratiti...nekako kroz to

življenje čistoće uvijek tako biva.

Pitala sam je i za emocionalnu čistoću:

Emocionalna čistoća je doslovno to, sabranost srca, da nemaš

"repova" iz prošlosti, da sa svima riješiš sve, da te nikakve

emocije razočarenja, ogorčenosti ili emotivne povezanosti ne

vežu za te osobe. Jednostavno da ti je srce čisto od svih

prijašnjih sjećanja na vezu/e (naravno lijepe uspomene ostaju

uspomene, ali to ne uključuje emocionalnu navezanost na

nekog s kim više nisi.)

Mi žene znamo umisliti da će se bivši vratiti, da će prekinuti sa

sadašnjom curom, da on nas ipak voli.. svega toga se treba

riješiti i pomiriti sa sobom i Bogom (ispovijed).

Eto, to je to. Prije kojih 15 minuta otišla sam u dućan po kruh.

Kraj mene su prolazile dvije zgodne srednjoškolke i jedna drugu

pita: “Kakva si ti to cura koja nema dečka?“, a druga sa osmijeh

odgovori:“Lijepa cura!“. Skora sam kraj njih prasnula u smijeh, i

shvaćaš zašto. Naš Gospodin zna biti tako zabavan. Odmah sam

odlučila da ću ti s tom pričom završiti e-mail.

Osim gore navedenih knjiga, još ću ti nabacati nekoliko

linkova/internetskih stranica gdje se nalaze određeni tekstovi i

videi. Primijetila sam da svi mladi, koji se odluče za takav život

i tragaju za pravom ljubavi, upravo u njima nalaze motivaciju i

inspiraciju:

http://www.bitno.net/mulitmedija/video-kako-osvojiti-zensko-srce-moras-

ubiti-zmaja-i-spasiti-princezu/#.U47e6XK1bO-

https://www.youtube.com/watch?v=YADa7UBnEtQ&app=desktop (kod

ovog videa si uključi titlove kod male ikonice OPISI)

http://pastoralmladih.hr/Kolumne/Vrjednija-si-od-pogleda.aspx

http://www.bitno.net/obitelj/mladi-veze-samci/gdje-je-moj-

par-gospodine/#.U47e6nK1bO_

http://www.bitno.net/obitelj/kako-prepoznati-buduceg-supruznika

/#.U4zZgHKSwpk

Draga sestro u vjeri, želim obilje Božjeg blagoslov tebi, tvom

budućem dragom i tvojima!

Pusa,

Petra"

Eto, sve me prolaze neki trnci koliko su ove djevojke ispred mene u

mnogim razmišljanjima kako živjeti svoju vjeru.

A opet svatko ima svoj put s Gospodinom …

Danas, i sve mlade u takvim kušnjama, ću ih "nositi" na KLANJANJE

ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

ČUVAJ IH MOJ LJUBLJENI GOSPODINE,

ČUVAJ IH!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.